

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnioskująca: Starkinvest SRL

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającego procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych

należy interpretować w ten sposób, że:

orzeczenie sądowe nakazujące dłużnikowi zapłatę kary pieniężnej w przypadku przyszłego naruszenia nakazu zaprzestania, które nie określa tym samym ostatecznie wysokości tej kary pieniężnej, nie stanowi orzeczenia zobowiązującego tego dłużnika do zapłacenia roszczenia w rozumieniu tego przepisu, w związku z czym wierzyciel, który wnosi o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, nie jest zwolniony z obowiązku przedstawienia dowodów wystarczających do przekonania sądu rozpatrującego wniosek o wydanie tego nakazu, że jego roszczenie przeciwko dłużnikowi zostanie prawdopodobnie co do istoty uwzględnione.

(¹) Dz.U. C 278 z 12.7.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 20 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – DIGI Communications NV/Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala

(Sprawa C-329/21 (¹), DIGI Communications)

[Odesłanie prejudycjalne – Telekomunikacja – Sieci i usługi łączności elektronicznej – Dyrektywa 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) – Artykuł 4 ust. 1 – Dyrektywa 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach) – Artykuł 7 – Przyznawanie praw użytkowania częstotliwości radiowych – Postępowanie aukcyjne – Spółka holdingowa niezarejestrowana jako dostawca usług łączności elektronicznej w danym państwie członkowskim – Wykluczenie z postępowania w sprawie przyznania – Prawo odwołania się od decyzji o przyznaniu]

(2023/C 205/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DIGI Communications NV

Druga strona postępowania: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala

przy udziale: Magyar Telekom Nyrt.

Sentencja

1) Artykuł 7 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

- procedura selekcji dotycząca przyznania praw użytkowania częstotliwości i decyzja o przyznaniu, do której wydania doprowadziło to postępowanie, mają na celu wspieranie i rozwój rzeczywistej i niezakłóconej konkurencji z poszanowaniem zasad równości traktowania i proporcjonalności;
- okoliczność, że taka procedura obejmuje etap badania zgodności ewentualnych wniosków z właściwą specyfikacją istotnych warunków zamówienia, nie jest sprzeczna z tym celem, pod warunkiem że wspomniana procedura jako całość jest zgodna z wymogami i warunkami przewidzianymi w art. 7 owej dyrektywy.

2) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, zmienionej dyrektywą 2009/140, w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

należy interpretować w ten sposób, iż przyznaje on prawo odwołania się przedsiębiorstwu:

- które uczestniczyło, poprzez złożenie wniosku o dopuszczenie do udziału, w postępowaniu aukcyjnym w sektorze łączności elektronicznej prowadzonym przez krajowy organ regulacyjny państwa członkowskiego innego niż to, w którym przedsiębiorstwo to ma siedzibę i prowadzi działalność,
- które samo nie świadczy usługi łączności elektronicznej na rynku państwa członkowskiego, którego dotyczy to postępowanie, lecz które spełnia obiektywne warunki, jakim podlega w tym państwie członkowskim ogólne zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/20, zmienionej dyrektywą 2009/140, i to niezależnie od faktu, że kontroluje ono w danym przypadku inne przedsiębiorstwo obecne na tym rynku, oraz
- wobec którego krajowy organ regulacyjny wydał decyzję odmawiającą zarejestrowania jego wniosku w ramach wspomnianego postępowania ze względu na to, że nie spełnia ono wymaganych warunków, która to decyzja stała się ostateczna w następstwie orzeczenia sądowego oddalającego odwołanie od tej decyzji,

w celu zakwestionowania późniejszej decyzji, na mocy której odnośny krajowy organ regulacyjny udzielił zamówienia, którego dotyczy postępowanie aukcyjne, osobom trzecim, pod warunkiem że odwołanie wniesione przez to przedsiębiorstwo nie narusza powagi rzeczy osądzonej tego orzeczenia sądowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 20 kwietnia 2023 r. – Rada Unii Europejskiej/Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi

(Sprawa C-413/21 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte w związku z sytuacją w Libii – Wykaz osób i podmiotów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Wykaz osób objętych ograniczeniami wjazdu i przejazdu przez terytorium Unii Europejskiej – Pozostawienie nazwiska A.M.M. El-Qaddafi w wykazach – Wystarczająco solidna podstawa faktyczna – Obowiązek uzasadnienia]

(2023/C 205/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (przedstawiciel: S. Bafadhel, barrister)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Francuska (przedstawiciele: J.-L. Carré, A.-L. Desjonquères i W. Zemamta, pełnomocnicy)